

Sygn. akt III AUa 1161/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marek Borkiewicz (spr.)
Sędziowie:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer del. SSO Izabela Halik
Protokolant:	starszy inspektor sądowy Dorota Cieślik

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2013 r. w Poznaniu

sprawy z wniosku **W. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę - wstrzymanie wypłaty świadczenia

na skutek apelacji odwołującej W. B.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu

z dnia 30 lipca 2012 r. sygn. akt VIII U 3788/11

z m i e n i a zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję i podejmuje wypłatę świadczenia emerytalnego na rzecz odwołującej W. B. począwszy

od dnia 1 października 2011r..

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.09.2011r. Znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i zgodnie z art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych ustaw z urzędu wstrzymał W. B.wypłatę emerytury od dnia 1.10.2011 r..

Od powyższej decyzji odwołała się W. B. wnosząc o uchylene decyzji o zawieszeniu emerytury. Odwołująca podniosła, że zmiana przepisów narusza podstawowe zasady wyrażone w Konstytucji RP.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy w Poznaniu – Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 30.07.2012r. oddalił odwołanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca urodziła się (...). Od 1.01.1999r. jest zatrudniona w (...) Urzędzie Skarbowym w P.. W dniu 27.03.2009r. odwołująca złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Decyzją z dnia 20.04.2009r. ZUS II Oddział w P. przyznał W. B. prawo do emerytury od dnia 1.03.2009r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

Zaskarżoną decyzją z dnia 26.09.2011r. ZUS II Oddział w P. z urzędu wstrzymał odwołującej wypłatę emerytury od dnia 1.10.2011r..

Sąd zważył co następuje:

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy sprowadzało się do ustalenia, czy pozwany organ rentowy słusznie wstrzymał odwołującej wypłatę emerytury, poczynawszy od dnia 1.10.2011r. z uwagi na kontynuowanie przez nią zatrudnienia. Okoliczności faktyczne nie były kwestionowane przez strony. W szczególności nie była sporna kwestia pozostawiania przez odwołującą w zatrudnieniu w dacie składania wniosku o emeryturę, jak i w dacie przyznania świadczenia. Odwołująca do chwili obecnej kontynuuje zatrudnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Cytowany powyżej przepis art.103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2011r., zgodnie z art. 6 pkt.2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.2010.257.1726). Natomiast w odniesieniu do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie ustawy przepis art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stosuje się od dnia 1 października 2011 roku (art.28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw).

Z powyższego wynika, że osoby, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r. i pracowały bez rozwiązania stosunku pracy, miały możliwość kontynuowania zatrudnienia i jednoczesnego pobierania emerytury do końca września 2011r.. W odniesieniu do tych osób przepis art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS ma zastosowanie od dnia 1 października 2011 r.. Należy podkreślić, że po rozwiązaniu stosunku pracy możliwe jest ponowne podjęcie zatrudnienia u tego samego bądź innego pracodawcy. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że pozwany organ rentowy zasadnie zawiesił w zaskarżonej decyzji wypłatę emerytury odwołującej. Przepis art.103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS jest w tym zakresie jednoznaczny i nie daje podstaw do przyjęcia odmiennego stanowiska. Skoro niekwestionowane było, że odwołująca uzyskała prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011r. i przed dniem nabycia tego prawa nie rozwiązała stosunku pracy, wstrzymanie wypłaty tego świadczenia było prawidłowe.

Odnosząc się do podnoszonych przez odwołującą zarzutów należy wskazać, że rozwiązanie polegające na uzależnieniu wypłaty świadczeń emerytalnych od przerwania działalności zawodowej funkcjonowało już w polskim systemie prawnym w okresie od 1 lipca 2000r. do 7 stycznia 2009r. - na mocy przepisu art.103 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS zawierał identyczną, co obecnie obowiązujący art.103 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W okresie obowiązywania art.103 ust. 2a o jego zgodności z Konstytucją wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 7 lutego 2006r., SK 45/04 (OTK ZU-A 2006 nr2, poz. 15) uznając, że przepis ten jest zgodny z art. 2, art.31 ust.3, art.32 i art.67 ust.1 Konstytucji oraz, że nie jest niezgodny z art.30, art.65 ust.1, art. 70 ust.5 i art. 73 Konstytucji.

Mając na uwadze zaprezentowane powyżej rozważania Sąd uznał, że zarzuty odwołującej, kierowane pod adresem zaskarżonej decyzji, nie zasługują na uwzględnienie. Wprowadzona przez ustawodawcę mocą przepisu art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS instytucja zawieszenia prawa do emerytury, nie narusza zasady ochrony

praw nabytych. Odwołująca nie została pozbawiona prawa do emerytury, a jedynie wypłata tego świadczenia została powiązana z koniecznością rozwiązania stosunku pracy.

Reasumując, Sąd uznał, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa. Z uwagi na powyższe na podstawie art. art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. i powołanych przepisów prawa materialnego oddalił odwołanie.

Apelację od wyroku wywiodła odwołująca. Skarżąca zarzuciła wyrokowi naruszenie prawa materialnego art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z art. 2, art. 21 ust. 1 i art. 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w zakresie w jakim przewiduje zawieszenie prawa do emerytury.

Podnosząc powyższe apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji i podjęcie przez pozwanego wypłaty emerytury od dnia 1.10.2011r..

Pozwany nie zajął stanowiska wobec apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

Stan faktyczny sprawy nie był sporny, stąd też Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne ustalenia faktyczne Sądu I instancji, bez potrzeby ich szczegółowego przytaczania.

W tak ustalonym stanie faktycznym zasadny okazał się zarzut naruszenia prawa materialnego art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to wobec treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. sygn. K.2/12. Wyrokiem tym Trybunał Konstytucyjny orzekł, że przepis art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1.01.2011r., bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy jest niezgodny z zasadą zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającego z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego wiąże Sąd Apelacyjny w tym postępowaniu. Trybunał Konstytucyjny stwierdził niekonstytucyjność przepisu art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1.01.2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

Odwołująca nabyła prawo do emerytury decyzją pozwanego z dnia 20.04.2009r., bez konieczności uprzedniego rozwiązywania stosunku pracy.

Wobec powyższego odpadła przesłanka prawna uzasadniająca zawieszenie wypłaty emerytury skarżącej od dnia 1.10.2011r., co uczynił pozwany w zaskarżonej decyzji.

W tych okolicznościach sprawy Sąd Apelacyjny z mocy art. 386 § 1 kpc orzekł, jak w sentencji.

SSA Iwona Niewiadowska-Patzer SSA Marek Borkiewicz del. SSO Izabela Halik